

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 30.- Sants protomàrtirs de l'Església de Roma.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Jaume Via (13è. aniversari).

Diumenge dia 1.- DIUMENGE XIII DE DURANT L'ANY.

9h.- Difunts família Aragall-Sagristà.

12:30h.- Joan Nicolau Toral. Carme Cardús Muñoz (3r. Aniversari) de les seves amigues.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Dilluns dia 2.- Sant Just.

Vespre.- Isabel Folqué Ortiz i espòs.

Dimarts dia 3.- Sant Tomàs, apòstol.

Matí.- Enric Perals Aymerich.

Vespre.- (castellano) Funeral Araceli Quesada García (+2/06/2018).

Dimecres dia 4.- Santa Isabel de Portugal, princesa catalano-aragonesa.

Matí.- Missa.

Vespre.- Francesc Munné Perals.
Rosa Casas Tetas.

Dijous dia 5.- Sant Antoni Maria Zaccaria, prevere fundador.

Matí.- Francesc Ribas i Assumpció Aymerich.

Vespre.- Encarna García Cuadrado (capelletes Maria Auxiliadora).

Divendres dia 6.- Santa Maria Goretti, verge i màrtir.

Matí.- Missa.

Vespre.- Lola Sàbat i espòs Jaume Romagosa.

Dissabte dia 7.- Sant Fermí, bisbe de Pamplona.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva).- Difunts família Torredemer Roig.
Família Reverter-Margarit.
Família Mèlich-Oriol.
En acció de gràcies Noces d'Argent de José i M^a
Purificación.

Diumenge dia 8.- DIUMENGE XIV DE DURANT L'ANY.

9h.- Difunts família Planas Tuset.

12:30h.- Agustí Castells i Montserrat Roca.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 @vidaparroquial

Diumenge 13 de durant l'any/ B.

1 DE JULIOL DE 2018. Nº 26

VIVÈNCIES DE TERRA SANTA

Del 20 al 28 de juny, vaig anar de pelegrinació a Terra Santa, juntament amb els seminaristes d'etapa pastoral, diaques i preveres ordenats recentment de Catalunya. Durant aquests dies, recorrent terres de Galilea, territoris de Palestina i Jerusalem, puc dir que ha estat un dels viatges més inoblidables, enriquidors, impactants, sorprenents i desconcertants que he pogut fer fins ara.

Aquesta visita és una vivència íntima, individual i diferent per a cadascú. Són moltes les situacions, llocs, evocacions... i cadascú les viu de manera diferent, depenent del seu context vital i espiritual. La realitat d'Israel, el conflicte de Palestina, la vida diària a Jerusalem et fan comprendre amb claredat que les coses no sempre són blanques o negres, que hi ha formes diferents d'entendre la vida, que hi ha coses que ens separen dels altres, però també hi ha coses que ens uneixen. Resulta curiós comprovar com a Jerusalem conviuen multitud de confessions i credos, mentre que de forma paral·lela s'aprecia una profunda divisió religiosa, és un dels contrastos que es posen de relleu.

Tot i així, la vida i el missatge de Crist ressona amb força, impacta, penetra, emociona i remou. Quan passes pels llocs on Jesús va néixer, créixer, viure, predicar, patir i morir i ressuscitar, l'Evangelí sona d'una altra manera i la pregària es viu més intensament. Déu crida i sorprèn: no estem cridats a ser cristians "a distància", més aviat ens convida a no creure per tradició o educació, sinó per vivència. Veient la realitat d'avui d'Israel, es fa evident que el testimoni de Jesús no és història passada,

sinó que segueix ben present avui. Una visita així suposa i ha de suposar un punt i a part en la vida cristiana. És aquí on s'intensifica la fe, es viuen esdeveniments i situacions en primera persona i es renoven els compromisos. És un viatge dels que deixen petjada.

En definitiva, tots els cristians estem cridats a evangelitzar. La transmissió de la nostra fe, amb senzillesa, humilitat i fermesa no és patrimoni exclusiu de sacerdots, religioses, religiosos... més aviat, Jesús ens diu: "Aneu per tot el món i anuncieu la bona nova de l'evangeli a tota la creació" (Mc 16,15).

Jordi Mondragón

ACTIVITATS

✓ **EL CURS S'HA ACABAT, PERÒ LA VIDA CONTINUA...**

la fi d'un curs ens posa davant d'aquesta evidència: la vida continua! És tant com dir: el que importa més és la vida. La de l'estiu i la de l'hivern, la vida més enllà dels cursos i de les reunions. Si les reunions no porten cap a la vida, a millorar-la, a santificar-la, a viure-la més profundament, més cristianament... ¿per a què serveixen? Per això més enllà dels cursos, la vida continua. I tant els que estan plens de reunions com els qui no en fan cap, tenen en comú el tresor i el repte d'una vida que va fent el seu camí: Com vivim? Com anem responent a les crides de Déu? Quina és la nostra disponibilitat davant dels altres? Com acullim els germans, per petits que siguin? Com anem compartint en el nostre interior la mort i la resurrecció de Crist? Com entomem la vida amb els seus misteris de goig i de dolor? En aquest sentit cal dir que no hi ha cursos ni vacances. Perquè la vida continua, no hi ha vacances en la nostra vida de fe, en la vida de pregària, en l'Eucaristia, en la caritat, en el servei als germans.

✓ **LOURDES: "FEU TOT EL QUE ELL US DIGUI"**

Demà dilluns, cap a les 18 hores, la Peregrinació de l'Hospitalitat de la Mare de Déu, torna altra vegada a Sant Vicenç. Tornaran després d'haver viscut el pelegrinatge com un gran convit de noces amb Jesús, la Mare de Déu i els deixebles. Maria els ha convidat, un any més, a peregrinar a Lourdes, i allí s'han trobat amb una gran celebració per viure la fe en família: la festa de la vida. Al pelegrinatge hi han anat formant Església, com una gran família, per oferir el que tenen. Primer, petits regals de la nostra vida: un

somriure, una atenció personal, un cop de mà... Però se'ls demana més: el do de si mateix!. I és llavors que les paraules de Maria donen confiança i senyalen el camí: "*Feu tot el que ell us digui*". Aquest és el lema de l'any que proposa el Santuari i anima a fer-ho amb un cor jove com el de Maria. Una invitació, una festa, un do... Demana per part del pelegrí una conversió: anar cap... peregrinar, fer un itinerari personal i també comunitari. Les noces de Canà són una imatge del banquet del Regne. Tant de bo que tornin a ressonar amb intensitat renovada les paraules de la Mare de Déu, que novament conviden a fer tot el que ens diu Jesús i facin possible la descoberta i l'experiència de la fe en Ell.

EL PODER DE LES CREENCES

En la cultura occidental hem tendit a dissociar totalment el cos i l'esperit, com si fossin dues realitats independents, fins i tot antagoniques. El cristianisme, que va néixer i créixer en el marc d'aquesta cultura, va potenciar durant segles aquesta dissociació.

Avui la ciència ha demostrat que el cos i l'esperit no són independents sinó interdependents. L'un no es pot comprendre sense l'altre. Clifton Meador va estudiar un cas dramàtic que ho demostra. A un pacient dels Estats Units li varen diagnosticar un càncer de fetge terminal i li varen donar uns mesos de vida. El pacient es va posar cada vegada més fràgil i dèbil i va morir en el temps previst. El tràgic de la seva situació va ser descobrir en un examen *post mortem* que els metges s'havien equivocat. No tenia càncer. El diagnòstic equivocat el va induir a assumir una creença i una convicció que va propiciar el fatal desenllaç.

Fa dècades el magnat de la indústria automobilística Henry Ford va dir amb una lucidesa astorant: "Tant si creus que pots com si creus que no pots, en tots dos casos tindràs raó". Si creus que no pots, no t'esforçaràs, pensant que no val la pena i, en conseqüència, no podràs.

Si creus que pots, hi posaràs tota la confiança i tot l'esforç i serà més fàcil que acabis podent. És conegut al respecte el cas d'aquella mare que va ser capaç d'aixecar un cotxe amb la força dels seus braços perquè el seu fill havia quedat atrapat a sota. D'on va extreure aquella força sobrehumana? De la passió per salvar el seu fill i de la convicció que podria. Passió i convicció són precisament dos components fonamentals de l'experiència religiosa. Ara podem comprendre per què la fe, viscuda des de la passió i la convicció, pot transformar la nostra existència.

Joan Ferrés i Prats